

Helge Adam Møller (KF) sagde bl.a.: »Men alle de resterende love og forskrifter ud af de 136, som ikke er omfattet af nogen af de saglige forbehold, der har været fremme eller kan komme siden, ja, dem er Det Konservative Folkeparti indstillet på at få ophævet enten i kraft af, at det her lovforslag bliver stemt igennem med et antal ændringsforslag, eller på en anden hensigtsmæssig måde.«

Øg Aage Frandsen (SF) anførte: »Så kan det godt være, at der er en række ting, som slet ikke er afklaret nok til, at man kan fjerne dem, men jeg synes godt, at man kunne fjerne en række love med det samme, som vi i øvrigt er enige om, og så med henblik på fremtiden få klarhed over det, sådan at vi ikke står med nogle love, som i princippet eksisterer, men ingen mening har i dag.«

Der er med L 219 og nærværende lovforslag igangsat en proces, som gerne skulle resultere i, at den danske lovsamling bliver mere overskuelig og uden unødige gamle bestemmelser. L 219 er nu genfremsat i samlingen 2000-01 som L 175, jf. ovenfor. Der er tale om en redigeret genfremsættelse, hvor der er taget højde for nogle af de indvendinger, som blev fremført under førstebehandlingen og udvalgsbehandlingen af L 219.

Dette lovforslag er nummer 2 i rækken. Forslaget har været fremsat i folketingsåret 1999-2000 som L 292, men nåede ikke at komme til 1. behandling grundet Folketingets sommerpause.

Med fremsættelsen af det første lovforslag i rækken blev der taget hul på den store mængde af nu overflødige regler, der aldrig er blevet ophævet. Det er hensigten, at ministerierne herefter skal følge op og få ophævet de overflødige regler inden for hver deres ressort.

En gennemgang af alle regler helt tilbage fra de 10 bud og frem til i dag er imidlertid meget ressourcetrævendende og reelt umulig. En del af de ældste regler må formodes at være umulige at fremskaffe, da de bortkommet.

Ifølge justitsministerens besvarelse af S 604, jf. folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 1961 og 4582, forventes det ikke, at man ved en sådan gennemgang vil finde væsentlige gældende forskrifter, der ikke er i Retsinformation, og at resultaterne af en sådan gennemgang ikke ville stå i rimeligt forhold til indsatsen. Desuden kan det være besværligt og tidkrævende at finde ud af, hvilket ressortministerium forskriften hører under. Eksempelvis kan nævnes Cancellie-Plakat af 10. april 1795, som indeholder Regler og Bestemmelser, der paa det nøieste bør iagttages, i hensigt til Sikkerhed for de offentlige Stiftel-

sers Midler (Paa det der kan have den fuldkomne Betyggelse for samme). Justitsministeren oplyser i besvarelse af S 603, jf. folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 1961 og 4581, at forskriften ikke ses at høre under Justitsministeriet, og justitsministeren henviser derfor til den pågældende ressortminister. Da Kim Behnke spurgte finansministeren om forskriften, oplyste finansministeren i besvarelse af S 1769, jf. folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 5584, at forskriften vedrørte Justitsministeriets område, og at Justitsministeriet havde oplyst, at forskriften formentlig ikke formelt var ophævet, men bortfaldet!

Den mest realistiske måde at få et overblik over de gamle regler er således at vedtage, at alle gamle regler ældre end en bestemt dato, med enkelte undtagelser, ophæves.

Der er dog en risiko for, at Folketinget ved en sådan lov ophæver regler, der ikke burde have været ophævet. Denne risiko vil blive mindre, jo ældre en dato der vælges, men samtidig vil virkningen (dvs. det ressourcebesparende) ligeledes være mindre.

I dette lovforslag foreslås det, at alle forældede love m.v. fra før 1871 ophæves. Denne grænse er valgt, fordi loven om udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende er fra 1870. Det fremgår af lovens § 1, at udgivelsen sker fra den 1. januar 1871.

Risikoen for, at Folketinget ved at vedtage dette lovforslag kommer til at ophæve relevante regler, skønnes yderst begrænset. Reglerne, som er undtaget fra ophævelse, er taget fra Retsinformation og andre kilder. Ministerierne har siden midten af 1980'erne skulle indlægge gældende forskrifter i Retsinformation, og det må kunne formodes, at ministerierne har indlagt de relevante af de gældende regler, jf. også justitsministerens besvarelse af S 604, jf. ovenfor.

Dette lovforslag skaber overblik over de ældste regler, og samtidig hjælper det i det fremtidige oprydningsarbejde, idet lovforslaget skaber en grænse – et nulpunkt – hvortil man ved, at der er styr over reglerne. Det må formodes, at flere hundrede retsforskrifter ophæves ved dette lovforslag, og målsætningen om at ophæve over 100 retsforskrifter må derfor siges at være mere end opfyldt. Af direkte nævnte love og retsforskrifter, som ophæves, er medtaget 83. Men der er langt flere, som de facto bliver ophævet, men som har status af tilhørende forskrifter m.v. Dertil kommer antagelig et betydeligt antal forskrifter, som er ”gledet ud” af retskilderne uden at være blevet formelt ophævet.

Det er som med første lovforslag i rækken ikke hensigten at ændre på retstilstanden – med undtagelse af,